

tillige erhverve større Kraft i sin Sammensætning; den vil for den større Deel komme til at bestaae af yngre og mere kampdygtigt Mandſkab, medens de ældre Folk, der ere bundne ved Familie og Eidsstilling, ville kunne ſtaanes for den egentlige Krigsgjernings Savn og Besvarlighed, og Erfaring hos os har nofsom godtgjort, at de phyſiſke og moraliſke Evner til at bære diſſe med Udholdenhed og Mod i Reglen kun ere tilſtede i ufvækket Kraft hos Manden mellem hans 22de og 32te Aar. Ved Uddannelsen af alt det vaabendygtige Mandſkab vil der endnu vindes det væſentlige Gode, at man i Hæren kan gjøre Regning paa en udſtrakt Brug af den værnepligtige Maſſe efter den ſærlige Anvendelſe, hvortil hver Enkelt maatte være bedſt egnet. Man har derfor i nærværende Forſlag i Overeensſtemmelſe med Commiſſionen ſøgt i ſaa ſtor Maaletok, ſom muligt, at drage Nytte af de i Befolkningen værende, paſſende Elementer til Befalingsmand og til Anbringelſe i de ſærlige Stillinger, ſom Adminiſtrations- og Sundhedstjenesten ved Hæren fordrer.

Det vilde være onſkeligt forat opnaae en med fuldſtændig Ligelighed fordeelt Aftjening af Værnepligten, om Beſtemmelſen angaaende Uddannelse af alt det egentlig vaabendygtige Mandſkab ogſaa kunde udſtrækkes til hele den ſtore Maſſe, der paa Sæſſionerne kun kjendes dygtig til Militairarbeidere. Dette lader ſig dog ikke gjøre, fordi man paa Fredsfod ikke kan finde nogen tilſtrækkelig forſtandig Anvendelſe af dette betydelige Antal til Fordeel for Hæren. Man er derfor med Henſyn til Militairarbejderne ſtillet mellem Valget af enten at indkalde nogle og lade de andre forblive uden Anvendelſe eller at fritage Alle for Indkaldelſe i Fredstid. Den førſte Fremgangsmaade er bleven valgt af Forſvarscommiſſionen. Der ſynes imidlertid derved at tilveiebringes en ikke ganſke billig og ligelig Fordeling af Værnepligtshynden. Den mindre Deel af Militairarbejderne, der udſkrives, omtrent $\frac{1}{4}$, maa nemlig bevares for Hæren under den hele Værnepligtstid paa Grund af den Uddannelse, der paa Statens Bekoſtning er offret paa den; dette Mandſkab vil altsaa, foruden at ligge til faſt

Tjeneste i Uddannelseltiden, i Krigstilfælde være forlods udſeet til Indkaldelſe ſelv i de høiere Alderſklaſſer. Den større Deel, der ikke uddannes i Fredstid, omtrent $\frac{3}{4}$ af hele Maſſen, vil derimod i Reglen kun blive indkaldt under en Krig, og ſelv da kun forſaavidt den henhører til de yngſte Aargange.

Allerede under den nuværende Forordning har der været anvendt en Deel af det til egentlig Krigstjeneste dygtige Mandſkab til Udførelſen af Arbejder, ſom ikke ligefrem henhøre til Combattanttjenesten, ſaaſom til en Deel af Ambulancesoldatstjenesten, og for Artilleriets og Ingenieurcorpsets Vedkommende til Arbejder i Arſenalet, Laboratoriet og de militaire Værſteder. De øvrige Hverv, hvortil der har været anvendt ſærlig uddannede Militairarbeidere, have med ſaa Undtagelſer viiſt ſig at være af ſaadan Beſkaffenhed, at den forſvarlige Udførelſe af dem bedſt overdrages til Individuer, der ere i Beſiddelſe af den fulde, phyſiſke Kraft, hvad enten diſſe iøvrigt tilveiebringes ved privat Leiemaal eller ved ſædvanlig Udſkrivning. Det vil ſaaledes erkjendes at være i Soldatens velforſtaaede Interelſe, at ikke alene de Ambulancesoldater, der ſtulke bortbære ham ſom ſaaret fra Balpladsen, ligesom hidtil tages af det fuldt tjenestedygtige Mandſkab, men at ogſaa de Sygevogtere, der ſtulke paſſe og pleie ham paa Lazarethet, ere i Beſiddelſe af deres fulde Kraft. Det vil ikke mindre ſtaaе klart, og Erfaring giver her tillige ſit Bidneſbyrd, at der til at paſſe, ride og kjøre de Heſte, der i ſaa ſtor Mængde maae tilveiebringes for Hæren paa Krigsfod, hører en phyſiſk Udvikling, ſom ikke altid kan forudſættes tilſtede hos Militairarbeideren. Det maa derfor betragtes ſom et overordentlig ſtort Fremſkridt, der er bragt i Forſlag af Forſvarscommiſſionen, naar denne paa den ene Side (Betankn. Side 205—206) tilraader til den egentlige Arbeidstjeneste at ombytte Militairarbejderne med leiet Mandſkab, der kan forudſættes at arbejde med ſtørre Lyſt, og ſom vil være mere ſtkket dertil, da der i Militairarbejderklaſſen findes mange ſmaa og ſvage Folk, medens den paa den anden Side indſtrænker den øvrige Tjeneste for Militairar-